

Гори сплять, повіті млою

Олександр Олесь

Гори сплять, повіті млою.
Спить давно уся земля, —
Тільки з мукою страшною
Не засну до ранку я.

В сяйві місячнім блукають
Голубі отари хмар...
То пасуться, то лягають,
То спускаються у яр.

Не засну я... мучать думи;
Не горів я і погас,
А народ мовчить в задумі
І чека в останній раз.

Море б'є в граніти темні, —
Чорний демон б'є крилом,
І сичить слова таємні,
І сміється над рабом...

Не засну я... Гнів голодний
П'є і сушить кров в мені,
І несеться шум народний,
І півнеба у вогні!

Справді... Небо в злоті грає,
Хтось вінок із хмари в'є...
Не засну я... сил немає, —
Ранок радісний встає!